

حسین شکیب راد، زهرا قربانی، محمد صادق امانی، سید سپهر جمعه زاده، محمد لوری، عطیه ضرابی، امیرحسین علی نیافر، فاطمه کریمی، زینب احمدزاده، عماد مختاری، فاطمه رحیمی، امیرعلی حبیبی، مینو آقایی نژاد، معین الدین هاشمی، سمیه قاسمی، مریم امام، محمد طائب، ایمان خاقانی، شهروند در تبعید امین محمد احدی. با تشکر از گروه امداد جزیره حسام نوری نجفی، یاشار حسین زاده و محمد صادق باطنی.

جمعه

ضمیمه نوجوان

شماره ۵۳ ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۰

نوجوان

عقل کل

پیام‌های خود را به پست الکترونیکی ضمیمه نوجوانه به نشانی زیر ارسال کنید.

info@jamejamdaily.ir

شماره پیامک ۳۰۰۰۱۲۲۳ نیز راه ارتباطی دیگر ما با شماست

علامت حاکم بزرگ

گویندگی مربی به من گفت: خودت باش! لطف مرا راهنمایی کنیدی چگونه خودم باشم؟

راه حلش اینهاست که عرض می‌کنم:

۱- این سه کتاب را بخوان. اول: چه کسی «خودت» مرا جابجا کرد؟ دو: خودت زمانه ات را بشناس. سه: خودت را قورت بده. چهار: پله پله تا ملاقات خودت. ۲- اتفاقاً مسؤولان هم با مربی شما هم نظرند که خودت بمال! خودت بخور، خودت بشور، خودت پیوش. حالا که داری این همه کار می‌کنی و همه زحمت‌ها روی دوش خودت است، کمی هم خودت باش.

۳- راهش توجه به آش و ماش و بیرون باش است. و البته در این راه پرمخاطره مواظب خودت باش. بیسکویت بخور آروم باش. دختر پادشاه باش. البته این متن به اسپانیولی هم ترجمه شده که می‌فرماید: آن مان نابارا دودو اسکاچی آنا مانا کلاچی....

۴- ادای دیگران را درنیار و اگر درآوردی سریع آن را سر جایش بگذار و گرنه فاسد می‌شود و شخصیت تو را تغییر شیمیایی می‌دهد.

پسری ۱۸ ساله پیامک زده که هنوز کارت ملی ام نیامده. باید چه کنم؟

راهی جز این چهار راه نداری:

۱- به این آدرس برو. خیابان اصلی، کوچه دوازدهم، جنب پلاک ۷ یک پیشخوان دولت است که اصلاً نباید آنجا بروی.

نیست بین قلب و عقل فاصله بیفتد.

یک دانش آموز پایه نهمی از طریق شبکه اجتماعی

پرسیدند که گناه ما چیست که

در این شرایط سیاه کرونایی باید امتحان

نهایی را حضوری بدهیم؟

آنچه گفتنی است این ۴ تاست:

۱- تازه شما شانس آوردید که دولت برای این صد روز پایانی برنامه دارد و گرنه کل دو سال گذشته را باید حضوری به مدرسه می‌رفتید.

۲- برخلاف این که به نظر می‌رسد اصرار معلم‌ها و دلتنگی‌شان برای دانش آموزان علت این اتفاق است اما شواهد و قرائن حاکی از این است که پدر و مادرهای زیادی با امضای استشهاد محلی به آموزش و پرورش پناه برده اند تا برای ساعتی کوتاه هم که شده از دیدن قیافه شما آسوده شوند.

۳- بد نیست بدانید بر اساس گفته وزیر آموزش و پرورش در اجلاسی جهانی تصمیم به بازگشایی مدارس برای سال بعد گرفته‌اند. البته احتمالاً این اجلاس بدون حضور نمایندگان ایران برگزار می‌شود. انگلیس و سایر کشورها که آمار کشته‌های کرونایی‌شان هر روز بیشتر می‌شود برگزار شده است.

۴- ما هم طرفدار شما هستیم اگر باور ندارید **مراجعه کنید به مطلب «بلاتکلیفی در روز روشن» در صفحه ۳**

ثریا از سنجندج تماس گرفته و

سوال کرده است که در کلاس

جناب علی نیافر که زحمت گزارش

این شماره را کشیده اند این سوال را حواله به ما کرده اند که اساساً چرا

پدر و مادرهای ما پا جلوی بزرگتر

دراز نمی‌کردند و از ما هم می‌خواهند

همین طور به آنها احترام بگذاریم؟

۴ نکته به ذهنم می‌رسد:

۱- حکایت شده است که روزی کنار رودی یک فرمانروا به نام ابودیللق طولانی به همراه پسرش دیلاق طولانی و مادرش ام دیلاق و خواهرش بنت ابودیللق به همراه سایر وابستگان طولانی خویش زیلویی پهن کرده بودند و نشسته بودند و پای دراز کرده بودند به استراحت. منتها از آنجا که زیلو کوچک بود و وقتی دیلاق پایش را دراز کرد دیگر جا برای نشستن ابودیللق (پدر دیلاق) نمانده بود. لذا پدر به او گفت دیگر هیچ وقت پایت را جلوی من دراز نکن. اینگونه شد که دراز نکردن پا جلوی پدران باب شد.

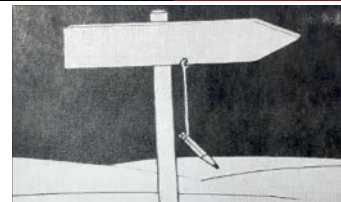
۲- نگرانی پدر و مادرها این است که در این روزگار، گردن درازی، روده درازی، زبان درازی و دست درازی حتی در میان برخی مسؤولان هم باب شده و از قدیم گفته اند تخم مرغ دزد عاقبت شتر دزد می‌شود.

۳- درست است که امسال سال گاو است ولی طبق توصیه گاو حسن در اتل متل توتوله، هر کس دو پا را زودتر برچیند، برده است.

۴- پا قلب دوم انسان است و خوب

عکس بی قاب

مطالب برگزیده عکس بی قاب شماره قبل

سیلوانا سالار حسینی از هرمزگان روستای سیرویه: این مسیر زمین است رسم آدم‌هایش بسیار عجیب. اینجا وقتی گم می‌شوی به جای این که دنبال بگردند راحت فراموش می‌کنند. **نازنین نوروزی از مشهد:** بلده راه خودت باش. قلم تابلوهای راهنما رو خودت

حقیقت اند و اندک اند آثانی که مسیر قلم برمی‌گزینند!

ریحانه شکری از تهران: هر سو که می‌خواهی برو، انتخاب مسیری از ازلیت تا ابدیت به دست تو سپردم... اما هر جایی و هر جا که باشی، من در کنارت هستم.

عکس بی قاب این شماره

همیشه در راهواره‌های زندگی، تابلوی سفیدی وجود دارد که در آن می‌توانی سرنوشتت را قلم بزنی. **حنانه خراپور از تهران:** چشمانم که باز شد راه را دیدم، ترس تمام وجودم را گرفت فقط مسیری دیده می‌شد که تابلوی ناآشنای داشت نوای بردلم گفت: با فرمون خدا بری جلو همه چی حله رفیق.

معصومه سادات رضوی از یزد: قلم را در دست بگیر و سرنوشتت را از سر بنویس. جاده زندگی، نویسنده خاص خود را می‌خواهد.

پریا احمدی از باینگان: اهل قلم اهل

دست بگیر و مسیرت رو مشخص کن. **راضیه گلزاری از اصفهان:** شاد باش و زندگی را هموار ساز. با کوله باری از امید، بنویس راه زندگیت را با مدادی از جنس ایمان تا فراز قله‌های موفقیت.

یاسمن باغی از اهواز: مسیرت مشخص، مقصدت معین. این قصه یک نام خوب می‌خواهد مگر نه؟ پس قلم، دست بگیر و بنویس.

نگار جعفری از تهران: می‌آدا از یاد بری که جاده سرنوشت هرگز پاک نمی‌شود به تنهایی خودپس از جهت تعیین تقدیر خود بنویس مرا با دقت از برای خود.

ریحانه رضایی از خمینی شهر اصفهان:

کارت خودرو پراید مدل ۱۳۸۶ به شماره پلاک ۸۶-۱۴۲-۲۴ ایران به شماره موتور 2009684 شماره شاسی S1412286345721 به نام ارسلان رضایی بابری مفقود گردیده و از درجه اعتبار مفقود می‌باشد.

سند کمپانی خودرو هیوندای سانتافه ۳۵۰۰ مدل ۲۰۱۱ به رنگ مشکی متالیک شماره انتظامی ایران ۵۳-۳۱۲-۷۴ شماره موتور G6DCAA613233 شماره شاسی KMHS81GDBU709009 مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

آنچه خواهید دید

📖 کتاب بازها به هوش که قراره هفته آینده به بهانه جای خالی نمایشگاه کتاب به همین موضوع بپردازیم.

